

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкъ. Цѣна-та за единъ годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полиціѣ, въ групѣ или въ пощенскы тилбри (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прусскы, Русскы или Французскы на Редакторѣ-тъ у Американѣ Ханѣ въ Цариградѣ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, АВГУСТЪ 6, 1876.

Брой 32.

ЕСТЕСТВЕННЫ-ТЪ НАУКИ ОПРО- ВЕРГАВАТЪ ЛИ БИБЛІИ-ТЪ?

3.

Въ послѣднѣ-тъ си два броя ный казахмы че естественны-тъ науки не показватъ нищо противно на ученія-та самы-тъ Евангелія. Евангелія-та, обаче, утвърдяватъ истинѣ-тъ на Вѣтъ-хъ-тъ Завѣтъ, въ който ся говори шѣ-що за вещественный-тъ свѣтъ, сир. за сътвореніе-то на свѣтъ-тъ и за нача-ло-то на чловѣческый-тъ родъ. и за-рова трѣбва да изслѣдвамы да ли есте-ственны-тъ науки опровергаватъ кой-ка е книгѣ отъ Библіи-тъ.

За да можемъ да рѣшимъ този въ-просъ, трѣбва да тълкуваме право и Библіи-тъ и естество-то, защото ако мы да тълкуваме криво или Библіи-тъ или естество-то, то тѣ може да сѣ видятъ да си противорѣчатъ безъ да има, обаче, смѣшнско противорѣчіе между тѣхъ.

Нужно е най-напрѣдъ да тълкува-мы право Библіи-тъ; но отъ слѣдую-щѣ-тъ причины е явно че това не е лесна работа.

1. Библія-та е съставена отъ много видове книги — исторически, поети-чески, пророчески и пр. и всякой отъ тѣхъ трѣбва да сѣ тълкува по правила-та на частно-то си съчиненіе. Чловѣ-ци-тъ често заблуждаватъ, като тъл-куватъ единъ поетически или пророче-скъ книгѣ като исторически, и обратно.

2. Библія-та ся занимава съ много дълбоки прѣдмѣты и высоки истини; тя учи за Несътворенный-тъ Источникъ на всичкы-тъ нѣща, за сътвореніе-то на свѣтъ-тъ, за провидѣніе-то на Все-могущый-тъ и на Прѣмудрый-тъ и пр. Тѣзи прѣдмѣты мжно сѣ проумѣватъ отъ наши-тъ слабы силы, и за това ный често падамы въ заблужденія като сѣ стараемъ да ги тълкуваме.

3. Библія-та расказва твърдѣ много нѣща съ твърдѣ малко думы. Всичкы-тъ ѣ книги заедно съставляватъ единъ срѣдѣтъ томъ, който всякой може да купи и да прочете, но при това колко ученія той съдържа!

Понеже Библія-та не излага ученія-та си надълго но ги скратява колкото е възможно, не е чудно че чловѣци-тъ често заблуждаватъ като ги тълку-ватъ.

4. Библія-та не е една философиче-ска книга писана за нѣкое научно об-щество, но тя е писана за всичкы-тъ народы, образованы и необразованы, и за всичкы-тъ чловѣцы учены и невѣ-жы; и тя не е писана да ги учи за естественны-тъ науки, но да имъ от-крые спасителный-тъ пѣтъ. Затова, ко-гато Библія-та е имала да каже нѣщо за вещественный-тъ свѣтъ, тя не е могла да говори съ научнѣ точность, защото въ такъвъ случай необразова-ни-тъ и неучени-тъ шѣхъ да ѣ от-

хвърлятъ или като непонятнѣ или като неистиннѣ. Да прѣдположимъ че Библія-та бѣше описала сътвореніе-то на свѣтъ-тъ, както нынѣшни-тъ астроно-ми излагатъ разны-тъ си теории за съ-ставъ-тъ и образуваніе-то на планеты-тъ, или както нынѣшни-тъ геолози о-писватъ обширны-тъ геологическы пе-ріоды, тогава какъ бѣхъ могли народи-тъ, които не сѣ знаели почти нищо за астрономіи или за геології да ѣхъ пріематъ за истиннѣ? Тя въ таквъ случай шѣше да е толковъ противна на всичкы-тъ имъ мнѣнія и убѣждения, щото тѣ шѣхъ да ѣхъ отхвърлятъ из-ведѣнѣ. Затова нужно е было за Библіи-тъ, като сѣ пазѣ да не учи нѣ-кои лъжливы ученія, пакъ да употре-блява языкъ понятенъ на всичкы-тъ чловѣцы отъ всичкы-тъ народы, и да описва явленія-та на вещественный-тъ свѣтъ не съ научнѣ точность, но тѣй както сѣ ся виждамы. Прочее, чело-вѣци-тъ заблуждаватъ, когато тълку-ватъ Библіи-тъ като едно астрономи-ческо или геологическо съчиненіе, и като изискватъ отъ неѣхъ буквализъ то-чность върху научны прѣдмѣты.

Отъ горѣспомянуты-тъ причины сѣ види че не е чудно дѣто чловѣци-тъ често сѣ тълкували Библіи-тъ криво. Нѣкога сѣ ѣхъ тълкували да учи че зе-мя-та е неподвижна, и че слънце-то сѣ върти около неѣхъ. Споредъ друго едно тълкованіе земля-та не е валчеста но плоска. Другы сѣ тълкували Би-бліи-тъ да учи че има само около 6,000 години откато Богъ най-напрѣдъ е съ-здалъ земѣ-тъ отъ нищо. Естестве-ны-тъ науки сѣхъ опровергали тѣзи тъл-кованія, но съ това тѣ не сѣхъ опровер-гали самѣ-тъ Библіи, защото тя не учи дѣйствително тѣзи погрѣшнѣлы ученія, а опровергали сѣ само едно кри-во тълкованіе на Библіи-тъ.

Нѣкои отъ настоящѣ-тъ тълкованія на Библіи-тъ може да не сѣхъ точно правы, и може бы че естествеины-тъ науки ще опровергаѣтъ нѣкои и отъ тѣзи тълкованія; но трѣбва да сѣ раз-бира че съ опроверганіе-то на кривы-тъ тълкованія на Библіи-тъ, сама-та Библія не сѣ опровергава.

Нѣкои може да попытатъ да ли нѣ-кое тълкованіе на Библіи-тъ не може да сѣ пріема съ пѣлнѣ повѣренность; и, ако не може, тогава каква полза има отъ едно божественно откровеніе, за истинно-то значеніе на което ный не можемъ да сѣ увѣримъ? Ный отго-ворами че главны-тъ събытія и важ-ны-тъ истини писаны въ Библіи-тъ лесно сѣ тълкуватъ. Каквыто ученія сѣхъ нужды за врѣменно-то и вѣчно-то бла-госостояніе на чловѣка сѣхъ толкова-сно открыты, щото даже едно дѣте може да ги разбере. Спасителный-тъ пѣтъ е толкова ясно открытъ, щото и най-простый-тъ може да го намѣри.

Нѣща-та, които сѣхъ мжны за тълкова-ніе, сѣхъ другы ученія, които не сѣхъ пу-жды за спасеніе-то и за които Би-блія-та споменува твърдѣ вкратцѣ и безъ да ги излага напѣлно.

Нека читатель-тъ да помни всякога че чловѣци-тъ често прѣтѣлкуватъ Библіи-тъ, и че едно опроверганіе на нѣкое криво тълкованіе на Библіи-тъ не е опроверганіе на самѣ-тъ Библіи. Естествеины-тъ науки за да опровер-гаѣтъ Библіи-тъ трѣбва да опроверга-ѣтъ право-то тълкованіе на Библіи-тъ.

КАКЪ МОЖЕШЪ ДА СЯ СПАСЕШЪ?

Мнозина отъ читатели-тъ, вѣроятно, пытать съ усърдіе: «Какво трѣбва да правѣхъ за да сѣхъ спасѣхъ?» За да имъ ста-не по-ясенъ този прѣдмѣтъ, тѣ трѣбва добрѣ да разбиратъ какво е това, отъ което искатъ да сѣхъ спасяватъ. Отъ вѣ-чнѣхъ мжжъ ли? Колкото за сега — не, защото вѣчна-та мжжа е на другый-тъ свѣтъ, а тѣ сѣхъ още въ този свѣтъ. Вѣ-чна-та мжжа е послѣднѣ-та и неизбѣ-жна-та сѣдба на грѣшникъ-тъ. Олѣзи, които постоянно сѣхъ грѣшатъ про-извольно, непрѣмѣнно ще отидатъ тамъ.

За сега, обаче, грѣшници-тъ иматъ ра-ботѣхъ не съ вѣчнѣхъ мжжъ, но съ грѣхъ-та който води въ вѣчнѣхъ мжжъ; отъ него трѣбва да сѣхъ избавятъ сега. Читатели, помнѣте това добрѣ. Вый трѣбва да сѣхъ спасете отъ грѣхъ-тъ, не въ идущий-тъ свѣтъ, но сега въ този свѣтъ. Заповѣдь-та Божія кѣмъ васъ е да о-ставите грѣхове-тъ си, т. е. да сѣхъ по-каете. Никакво поканіе, обаче, не струва нѣщо, ако не сѣхъ оставятъ грѣ-хове-тъ. Чловѣкъ трѣбва не само да не грѣши, но и да не обыча грѣхъ-тъ. Грѣхове-тъ трѣбва не само да сѣхъ не-повѣдѣтъ, но и да сѣхъ намразятъ и да сѣхъ напустѣятъ. Ако прѣдпріеме чело-вѣкъ да върши това съ своѣхъ-тъ силѣхъ, той ще намѣри че прѣдпріятіе-то му е много трудно. Хыляды сѣхъ прѣдпріи-мали да извършѣтъ това, но безъ да спо-лучатъ. Може бы, читателю, че и ты много пакти сѣхъ общавалъ на Бога да оставишъ грѣхове-тъ си. Може бы че и ты сѣхъ трудилъ да направишъ това, и сѣхъ намѣрилъ че туй дѣло е много мжчно. Ты бѣхъ навѣкихъ да грѣшишъ, а навѣкъ не сѣхъ промѣня ле-сно; но пакъ ты трѣбва или да оста-вишъ грѣшны-тъ си навѣцы, или да погинешъ вѣчно. Тогава не възможно ли е да сѣхъ спасешъ? Читателю, възмо-жно е ако отидешъ при Исуса Христа, всеилный-тъ побѣдитель на грѣхъ-тъ. Ап. Павелъ, който едно врѣме гонѣше църкѣхъ-тъ и който подѣ товари-тъ на грѣхъ-тъ выкаше: «Окаяненъ азъ че-ловѣкъ! кой ще мя избави отъ това тѣло на смърть-тъ?» Рим. 7; 24; по-послѣ каза: «Въ всичко това прѣпо-

бѣждамы чрѣзъ тогози който ны е възлюбилъ», Рим. 8; 37. Когато Па-велъ остави грѣхове-тъ си и сѣхъ обѣр-илъ сѣрдечно кѣмъ распятый-тъ Исуса, тогава той побѣди.

Вѣрвай, пріятелю, че грѣхъ-та убѣ-ва, и ако ты не го побѣдишъ, той ще побѣди тебе и ще тя погуби. Помни че ты има да сѣхъ боришъ не само съ падѣло-то естество на чловѣческый-тъ родъ, но и съ свое-то си лукаво сѣрдце. Щомъ блядословецъ-тъ остави блядословія-та си и почне сѣрдечно да сѣхъ моли, щомъ пѣнѣцъ-тъ остави ча-шѣхъ-тъ си и прибѣгне при Христа за помощь, щомъ горделивый-тъ и себе-оправдающый-тъ сѣхъ смири прѣдъ Бога и сѣхъ моли за правдѣхъ-тъ която дохажда отъ Бога само чрѣзъ вѣрѣхъ въ Христа, щомъ лѣжецъ-тъ и печестный-тъ дѣецъ сѣхъ покае и повѣрне онова щото е зѣлъ неправедно, щомъ кой да е грѣшникъ остави старанія-та си да спасе самъ себе си, и пріеме Христа съ усърд-но и смиренно поканіе, духовна-та битва сѣхъ обрѣца за неговѣхъ ползѣхъ. По-ловица-та на чловѣческо-то спасеніе състои въ оставаніе-то на грѣхо-ве-тъ, а друга-та половина въ сѣрде-чно-то и съ живѣхъ вѣрѣхъ пріеманіе на Христа. Но първа-та половина никакъ не може да сѣхъ извърши безъ вторѣхъ-тъ.

ЧЕТЫРИ ЧУВСТВА ПРОТИВЪ ЕДНО.

Има нѣкои чловѣци, които сѣхъ мнятъ за учени и че по това тѣхъ не пріиматъ нищо което не можѣтъ да испытатъ съ зрѣніе-то си или съ нѣкое друго отъ петь-тъхъ си чувства. Тѣ по нѣкога сѣхъ противѣтъ и на Слово-то Божіе зашто-то въ него сѣхъ намиратъ ученія които тѣхъ не можѣтъ да разбиратъ.

Единъ лѣкаръ, който бѣше безвѣр-никъ, сѣхъ нахрани да нападне единъ хри-стіанскый проповѣдникъ и да го за-срами. Той новѣка съ себе си нѣкол-цина отъ свои-тъ пріятѣли да видѣтъ като ще посрами проповѣдника прѣдъ всичкый народъ. Когато дойдохъ при проповѣдника лѣкаръ-тъ го попыта: «Господине, за да спасяванъ души ли проповѣдвашъ на хора-та?»

И като проповѣдникъ-тъ отговори положительно, той пакъ го попыта:

«Виждашъ ли си нѣкога душѣхъ, «Го-сподине?»

«Не съмъ», отговори проповѣдникъ-тъ.

«Чувашъ ли си душѣхъ?»

«Не съмъ.»

«Вкусвалъ ли си душѣхъ?»

«Не съмъ.»

«Померисвалъ ли си душѣхъ?»

«Не съмъ.»

«Утѣшалъ ли си нѣкога душѣхъ?»

«Да, благодарѣхъ Бога», отговори проповѣдникъ-тъ.

«Добрѣ», продължаваше лѣкаръ-тъ

«ето четири чувства противъ едно свѣдѣтельство чѣ нѣма душа.» Тогава проповѣдникъ-тъ го попита : «Господине, ты лѣкаръ ли си?» Той отговори, да.

«Виждаш ли си болѣх?» каза проповѣдникъ-тъ.

«Не съмъ.» отговори лѣкаръ-тъ.

«Чуваш ли си болѣх нѣкога?»

«Не съмъ.»

«Вкусвал ли си болѣх?»

«Не съмъ.»

«Померисвал ли си болѣх?»

«Не съмъ.»

«Усещал ли си болѣх?»

«Да, усещал съмъ.»

«Добрѣ, Господине,» продължи проповѣдникъ-тъ, «ето четири чувства противъ едно, чѣ нѣма болѣх. Но, Господине, ты знаеш чѣ има болѣх, и азъ знам чѣ нѣма душа.»

Лѣкаръ-тъ не можѣ да отговори на това нито думѣ, и си отиде посраменъ.

Единъ чловѣкъ въ Филаделфій, Америка, като говорилъ въ едно събрание противъ пиянство-то, изрѣкълъ слѣдующе-то : «Азъ съмъ готовъ да направѣ туй условіе, чѣ ако градъ-тъ Филаделфія не позволява вече да се продаватъ опивателны питія и ще ми даде колкото ся е изживило за такыва питія минѣлѣ-тъ години, азъ ще платѣмъ всички-тъ разноски на града, и всички-тъ даноци на гражданы-тъ; ще платѣмъ за осигуряванія на всички-тъ здавѣя сръщо пожаръ; ще дамъ по едни дрехы на всѣко сиромашко момче и момиче на всѣкой сиромашъ и на всѣкъ сиротѣ; ще заплатѣмъ всички-тъ разноски за училища-та; ще дамъ по едно каче брашно на всѣкой истинно-нужденъ чловѣкъ, и при всѣчко това азъ ще спечелѣ около единъ милионъ доллара». Това показва каквы огромны количества ся изживяватъ за опивателны-тъ питія.

Лоши другари. — Единъ мѣдръ учитель, на име Софронія, не оставялъ сынове-тъ и дѣщери-тъ си, даже и слѣдъ като порасили, да ся съдружаватъ съ чловѣцы които нѣмали добръ нравственъ животъ.

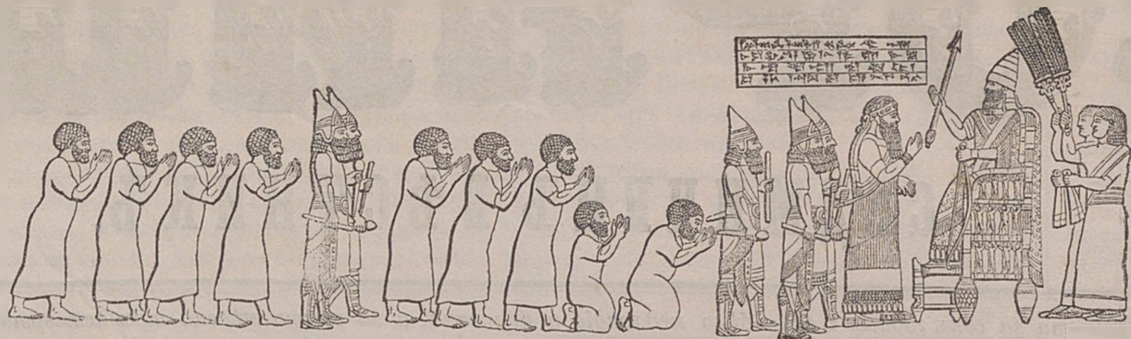
Видѣждъ Евлогія, една отъ дѣщери-тъ му, искала да отиде съ брата си на едно увеселително мѣсто, по тойгы не пустилъ. «Тате», каза тя, «види ся да мыслишь чѣ ный смы слабы и като дѣца, и затова ны не оставяшь да отидемъ на това мѣсто».

Безъ да ѣ отговори на това баща ѣ земалъ единъ въгленъ, и като ѣ го подалъ, казалъ : «Земѣ го, чадо мое, той нѣма да тя изгори».

Евлогія земела въгленъ-тъ въ рѣжъ-тъ си, и ето бѣла-та ѣ рѣжа станѣла черна. Безъ да мысли, тя истрила рѣжъ-тъ си о бѣлый си фустанъ и почернила и него. «Колко трѣба да внимава чловѣкъ когато хваща въглища», каза Евлогія наскърбено, като гледала на рѣжъ-тъ си и на фустанъ-тъ си.

«Да, чадо мое», казалъ баща ѣ, «това е тѣй. Ты виждашь, чѣ ако и да тя не изгори въгленъ-тъ, той тя е почернилъ. Такова е вѣяніе-то на безнравственны чловѣцы».

Най-добри-тъ чловѣцы знайтъ чѣ тѣ сѣ далечъ отъ да сѣ каквито трѣба да сѣ; най-лоши-тъ чловѣцы мыслятъ чѣ ако да бѣхъ малко по-добри, тѣ щѣхъ да сѣ толкова добри колкото трѣба.

Визія отъ Палатъ-тъ на Сennaхырима.

СЕННАХЫРИМЪ.

Сennaхыримъ, Ассирійскій царъ и сынъ на Салманасара, почнѣ да царува на 710 г. прѣди Христа и царува само малко години. Понеже Езекия, Іудинъ-тъ царъ, бѣше отхвърлилъ Ассирійско-то иго, отъ което баща му Ахазъ бѣ страдалъ, Сennaхыримъ го нападна съ силнѣ войскѣ и прѣвзе всички-тъ укрѣпены градове на Іудѣ. Езекия, като видѣ чѣ му не останѣ другъ градъ освѣнъ Іерусалимъ, който едвѣмъ можеше да защищава, той прати посланницы до Сennaхырима, който въ онова врѣме обсаждалъ Лакхъ. За да му прѣдложи условія за миръ. Сennaхыримъ пріе данъ-тъ отъ Езекия, но не ся върнѣ отъ походъ-тъ си, и проводи Рапсака въ Іерусалимъ съ едно обидно посланіе. Тогава Езекия ся моли Господу за избавленіе, и Господъ прати ангелъ та въ единъ ноцъ порази отъ Ассирійскій-тъ станъ 185,000 души. Сennaхыримъ побѣгна назадъ въ Ниневію, и почнѣ да ся бѣе съ народы-тъ които бѣхъ на югъ и на сѣверъ отъ Ассирію. Поприще-то му, обаче, не бѣ за дълго врѣме, защото двѣ-три години подиръ завърщаніе-то си отъ Іерусалимъ, когато ся поклоняше на богъ-тъ си Нисроха въ капище-то, той быде поразенъ отъ двама-та си сынове, Адрамелеха и Сарасара, които побѣгнахъ въ Армeнію. Вмѣсто него ся вѣцари Есараддонъ сынъ му. 4 Цар. 19; 35-37.

Едно отъ най-потвърдителны-тъ свѣдѣнія на горне-то описаніе въ Библию-тъ ся е намерило въ отдалго-врѣме заровены-тъ развалины на Ниневію. Хълмъ-тъ називанъ Коюнджикъ, сръщо Мосулъ, доста ся е раскопавалъ и види ся чѣ той състои отъ развалины-тъ на единъ палатъ въздигнатъ отъ оный силенъ царъ. Голѣмы-тъ каменны плочи, които сѣ съставляли стѣны-тъ на разны-тъ отдѣленія на палатъ-тъ, сѣ были покрыты съ разны надписы и ваия; и ако много отъ тѣхъ и да сѣ сѣ повредили, пакъ онѣзи, които останувать, сѣ много важны и интересны. Единъ редъ таблицы прѣдставятъ военны-тъ подвизы на Сennaхырима, който наричаше себе си : «Побѣдитель-тъ на царіе-тъ отъ горно-то море на западъ до долно-то море на истокъ», т. е. отъ Сръдиземно-то море до Персійскій-тъ заливъ.

Най-важны-тъ отъ тѣзи таблицы относительно за Библию-тъ сѣ онѣзи, които описватъ войнѣ-тъ на този царъ съ Сирію и съ Іудею-тъ въ трете-то лѣто на царуваніе-то му. Надписи-тъ казватъ : «На Езекия Іудинъ царъ, който не ся подчини на мой-тъ властъ, азъ прѣзехъ и оплѣнихъ четиридесетъ и шесть отъ главны-тъ му градове, а колкото за крѣпости-тъ и села-та записаны отъ тѣхъ и които не бронхъ, оплѣнихъ и отнесохъ користи-тъ имъ. Укрѣпени-тъ градове,

и други-тъ градове които оплѣнихъ, азъ отиѣхъ отъ държавѣ-тъ му и ги прѣдадохъ на царіе-тъ на Аскалонъ, на Екронъ и на Газъ, тѣй што да остане държава-та му малка. Въ прибавленіе на по-първыи-тъ данокъ наложихъ върхъ тѣхнѣ-тъ земѣ, азъ приложихъ и другъ данокъ, който азъ опрѣдѣлахъ». Сравни туй описаніе съ 4 Цар. 18; 13: Иса. 36; 1. Той не казва чѣ е прѣвзелъ Іерусалимъ, но чѣ е отвелъ Езекиевъ-тъ домъ и слугы-тъ му и чѣ е отнелъ съкровища-та му, заедно съ тридесетъ таланта злато и осмьстотинъ таланта сребро. Също-то количество злато ся спомянува и въ Библию-тъ. Триста-та таланта сребро, които ся спомянуватъ въ Библию-тъ, може да сѣ были всѣчко што ся е дало въ пары, а други-тъ петстотинъ таланта описани въ надписы-тъ може да заключавать дарове-тъ отъ палатъ-тъ и отъ храмъ-тъ, които Езекия е далъ като откупъ за миръ.

На другъ часть ся описватъ плѣнници като чѣ ся докарватъ прѣдъ царъ-тъ за сѣдѣжъ. Тѣ ся привождатъ прѣдъ царъ-тъ отъ главныи-тъ чиновники, който може бы е Рапсакъ. Двама скопци стоятъ задъ царъ-тъ съ вѣтрила и съ кѣрпы. Надъ него има единъ надписъ който казва : «Сennaхыримъ, силный-тъ царъ, царъ-тъ на Ассирію, сѣдящъ на сѣдебный-тъ си прѣстолъ при врата-та на градъ-тъ Лакхъ; азъ позволявамъ да ся погуби градъ-тъ». На плѣнници-тъ сѣ земены орѣжия-та и повече-то отъ дрехы-тъ имъ, и ся види чѣ тѣ сѣ Іудеи.

Малко е прѣдвиздалъ Сennaхыримъ за съвършенно-то съипваніе на него-вѣ-тъ прочутъ столицѣ, и още по-малко е мыслилъ той чѣ въ развалины-тъ на палатъ-тъ му щѣхъ да ся съхранятъ исторія-та му и образъ-тъ на богъ-тъ му Нисроха, на когото той напраздно уповаваше.

ЯПОНСКО-ТО ОТДѢЛЕНИЕ ВЪ АМЕРИКАНСКО-ТО ИЗЛОЖЕНІЕ.

Въ единъ отъ минѣлы-тъ броеве на «Зорницѣ», пый спомянахъ чѣ Японско-то отдѣленіе въ Американско-то Изложеніе много ся похвалява. Всички-тъ произведенія на тѣзи Азіатскѣ странѣ, всички-тъ ѣ искусства, промышленность-та ѣ, кѣщия-та ѣ, правителство-то ѣ, минѣла-та ѣ исторія сѣ все изложены по единъ най-добръ начинъ. Какъсо, Японска-та часть на Изложеніе-то е една отъ най-хубавы-тъ и най-любопытны-тъ въ цѣло-то Изложеніе.

При все това, обаче, най-значительный-тъ періодъ на исторію-тъ на Японцы-тъ, именно отъ 1868 насамъ, не е прѣдставенъ. Прѣзъ послѣдны-тъ тѣзи деветъ години тѣ сѣ съградили морскы фенеры, телеграфы и желѣзници. Тѣ сѣ прѣобра-

зували пощенскѣ-тъ бѣ, тѣмницы-тъ си, та си и сѣ захванѣли даватъ и вѣстницы. Въздигнѣла на граждѣ пень 600,000 жители, «Ета», които сѣ были пѣхъ въ сѣщо-то писаніе, както Паринъ-тъ і. Отъ вѣкове насамъ і сѣ ся считали като скникой не ся е считалъ женѣ да ги покрови ва, да ги съжалева,

имъ спомага даже въ най-гс опасность. Ако нѣкой отъ тѣз бѣше, законъ-тъ не наказвалъ. Просія-та тамъ ся е унищожила, даніе-то на сипанщѣ ся е въве. народа, и больницы и промышленища сѣ ся въздигнѣли. Стари вавы и варварскы обычаи сѣ щожили, и закони, основани на то законовѣдство и на начала-ты въ Христіанскы-тъ страны, положили вече въ дѣйствиѣ.

Стары-тъ наредбы на касти унищожили. Сега вече е възм селяченче да стане първъ Ми Пай-послѣ, Христіанство-то, чѣ полека, но наздраво ся распиява въ тѣзи Язычскѣ странѣ ла-та за управленіе-то, закон заведенія-та ся въвеждатъ пожаніе на Христіанскы-тъ народѣ-та ся почита като народеи за почивкѣ. Въ 1870 въ Японію повече отъ 12 туземцы Христ сега има 10 Евангелическы цер около 1000 члена, които си имъ земны проповѣдници и недѣльныща въ които Библия-та ся прѣна Японскы. Нека Богъ да дадъ прѣди да ся свърши това столъ Японскѣ-тъ исторію, тя да стаи Христіанска страна.

Училища въ Руссію. — Единъ шенъ Русскы рапортъ показва, чѣ ся ся раздѣля на деветъ образов области, именно, Дорпатъ, Вѣ С.-Петербургъ, Одесса, Вилна, ковъ, Казанъ, Кіевъ и Москва. Въ области на 1873 имало 20,376 началны училища, въ които ся 670,186 момчета и 169,379 момъ. Прѣзъ 1875 отъ всѣхъ десетъ ка само двѣ сѣ были момчета. то число на дѣца-та въ Руссію жду 7-тъ и 14-тъ години е 1 558, отъ които 6,409,802 сѣ мта. Отъ тѣзи послѣдны-тъ, обаче седемъ на стотѣхъ ходятъ на училища. Рапортъ-тъ на Министръ-тъ на свѣщеніе-то показва, още, чѣ уща-та, които сега иматъ, не сѣ, точны да дадѣтъ на долній-тъ отъ народа нито първоначалны і ния.

Ученици и вѣстници. — Единъ учитель обнародва въ вѣстникъ і тенъ на въспитаніе-то слѣдуюш «Всѣкога съмъ забѣлѣжалъ, чѣ ученици и отъ два-та пола и отъ кѣ възраст, които имать достѣ добры вѣстници у дома си, сра съ други ученицы, които нѣматъ ницы, сѣ : 1, по-добри четци, птатъ по-право, по-свободно и по зумително; 2, тѣ по-добры знаѣ каквы буквы ся пишѣтъ думы-тъ, лесно и по-точно опрѣдѣляватъ ченіе-то имъ; 3, тѣ придобыватъ ктичны познанія отъ землеописан

си половиня от време-то което е учено за други-тъ, защото вѣст- да сѣмъ даватъ добри свѣдѣнія за Япо- тѣ правленія, за дѣянія-та на иска- тѣ и за мѣстоположеніе-то на пар- тѣ части на свѣтъ-тъ; 4, тѣ 1 у-добрѣ грамматици, защото, ка- ко сѣ запознали съ разны стилове тѣ истини-тъ, отъ най-простий-тъ тѣ и-обработеный-тъ и искусный- отъ по-лесно разбиратъ израженія- за различаватъ сложеніе-то имъ съ тел- бѣмъ точностъ; 5, тѣ сѣ по- ш- списатели, защото употребля- мѣмъ по-добрь языкъ; 6, онѣзи мла- тѣ сѣ които сѣ години сѣ прочитали 3 у-ицы, всѣкога сѣ водители въ ра- пр- телны бѣседы, показватъ по-вы- 10 м- познанія върху разны прѣдмѣты, ны ражаватъ мнѣнія-та си по-лесно, -тѣ сѣно и по-точно».

Едно прѣдложеніе, което привлича вниманіе-то на ученый-тъ свѣтъ, глѣжло прѣди малко време за на- леніе-то на единъ часть отъ Афри- кѣ-тъ пустинѣ, чрѣзъ прокопаны нис- ны и по този начинъ да сѣ отво- бощеніе сѣ вътрѣшны-тъ страны прѣднѣ Африкѣ. За тѣзи цѣль, двѣ р- ичны прѣдложенія сѣ станѣли, е- то отъ Френски-тъ, а друго-то Английски-тъ инджинеры. Френци- прѣдлагатъ да прѣкаратъ въ това го водж-тъ на Срѣдиземно-то Мо- а Англичани-тъ — на Атланти- кѣ-тъ Океанъ. Г. Макензи, който сѣлъ прѣвъ отъ Англичани-тъ да доложи таквозъ пѣщо, трѣгнѣлъ отъ мѣжъ за Западнѣ Африкѣ за да на- ви нужди-тъ измѣрваніе за това прѣдпратіе. Той увѣрява, че сѣ единъ е само деветъ мили дѣлѣтъ, че е да прѣкара водж-тъ на Атлан- еский-тъ Океанъ въ корито-то кое- я простира отъ долъ-тъ Белла до гра- тѣ Тумбукту, тѣйшото да направи стоаніе-то между този градъ и Ан- а само осмь деня.

КИТАЙСКИ ПОГОВОРКИ.

1. Благоденствіе-то е благословеніе ич-добрѣ-тъ, а проклѣтія за злы-тъ.
2. По-добрь да сѣ правдолюбивъ сѣ Цюмашіи, нежели лукавъ сѣ богат- пою.
3. Ако обичашъ сынъ-тъ си, нака- мий го; ако го мразишь, патрупвай го с раскошности.
4. Когато една дума сѣ изрече вече, Нападесѣтъ коня не могатъ да ѣхъ сти- гчатъ и да ѣхъ повѣржатъ назадъ.
5. Онѣзи които вардятъ честь-тъ кѣ- ще прѣиматъ честь отъ други-тъ; които не внимаватъ какъвъ ха- ра- еръ иматъ, ще сѣ прѣзиратъ отъ дру- гѣ-тъ.
6. Когато чловѣкъ върши каквото право, сѣрдце-то му е спокойно, и е-кой день става по-добро; но кога- той върши каквото е лукаво умъ- ва му сѣ смущава, и всѣкой день ста- по-злѣ.
7. Които сѣ прикоснуватъ до кыно- вѣтъ или до кѣрмезъ ставатъ червени, които сѣ прикоснуватъ до мастило- вѣтъ черны; тѣй чловѣци придо- вѣтъ такъвъ характеръ споредъ сѣ кѣ- вѣто сѣдружници сѣ сѣдружаватъ.
8. Единъ неиздѣланъ драгоцѣненъ мѣжъ не ползува нищо; тѣй и неу- дѣтъ чловѣкъ за какво е?

9. Който работи съ ума си, упра- влява други-тъ; който работи съ тѣ- ло-то си, е управляемъ отъ други-тъ.

ДЪЛБОКО ОРАНИЕ.

Ораніе-то е една просто механиче- ска работа, която не придава нищо на земя-тъ. Но подиръ тѣзи механиче- скѣ работѣ, слѣдва едно друго хими- ческо дѣйствіе, което развива и убо- гатява земя-тъ. Цѣль-та на ораніе-то е да разбѣрка земя-тъ и да отваря мѣсто тѣйшото да може кислородъ-тъ да влѣзва вътрѣ за да разлага ра- зны-тъ органически вещества и да ги обръща на почвъ, отъ който сѣ хра- нятъ растенія-та. Кolkото по-добрь сѣ разбѣрка земя-та, толкозъ по-лесно влиза кислородъ-тъ между частицы-тъ ѣ, и толкозъ по-лесно сѣ обръщатъ ор- ганически-тъ вещества въ почвъ.

Всѣкой знае че дълбока почва, или, както повече-то казватъ, дълбока земя е много плодovита. Въ неѣ кореніе-тъ на растенія-та намѣрватъ повече хра- нѣ, по-свободно сѣ простиратъ, и слѣ- дователно въ такава земя растенія-та много по-добрь вирѣйтъ.

При това всѣкой знае че топлина и влага сѣ необходими за растенія-та. Безъ топлинѣ и безъ влагѣ растенія-та никакъ не могатъ да вирѣйтъ. По тѣзи причинѣ земя-та трѣбва да сѣ разровя- ва дълбоко, да ли това сѣ върши чрѣзъ ораніе или чрѣзъ копаніе. Тогава кы- слородъ-тъ ще влиза по-дълбоко, то- плина-та ще става по-гольма и вла- га-та ще сѣ държи за по-дълго време, кореніе-тъ на растенія-та по-свободно ще влизатъ кѣдѣто искатъ и ще на- мѣрватъ повече хранѣ.

Който почва е много плитка, тя трѣбва да сѣ оре всѣкой годинѣ по- дълбоко и по-дълбоко и да сѣ тори; т. е. не бива изведиждѣ да сѣ изоре дълбоко, но трѣбва постепенно да сѣ върши работа-та. По този начинъ едно мѣсто, което е имало доста плитка и неплодovита почва, може да сѣ прѣо- бѣрне на много плодovитѣ земя.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

ИСТОЧНИЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Лонд. Таймсъ прави слѣдующи-тъ размы- шленія относительно до послѣдно-то разис- кваніе въ Анг. Парламентъ върху Источный-тъ Вопросъ:

Министри-тъ на Правителство-то трѣбва да сѣ насърчатъ отъ това разискваніе за да зематъ единъ по-смѣлъ и по-широкъ възгледъ върху събитія-та, които ставатъ на Истокъ, и които тѣ могатъ до нѣидѣ да управлятъ въ бѣдѣще-то.

Мнѣніе-то на Г-нъ Брюсъ, който поченѣ разискваніе-то въ Камарѣ-тъ на Народны-тъ Прѣдставители, може да сѣ счита като отзивъ на мнѣніе-то на Министри-тъ. Слово-то му, макаръ че не сѣ лишаваше отъ нѣкои добры нравственны ученія и здравы размы- шленія, пакъ, то съвършено сѣ лишаваше отъ силѣ и рѣшителностъ. Г. Ханбери на- прави всичко косто можеше за да докаже, че нищо не може да сѣ направи за Истокъ безъ да сѣ турятъ области-тъ на Балкан- ской-тъ полуостровъ още въ по-лошо поло- женіе. Това мнѣніе, обаче, сѣ отхвърли отъ самы-тъ поддържатели на Министерство-то. Г. Форсанеъ сѣ почуди на слово-то на Г-нъ Брюса, и смѣло объяви че той бѣ желалъ да сѣ положатъ старанія за да сѣ убѣди Тур. правителство да даде на Босиѣ и Хер- цеговинѣ онова косто вече е дала на Сър- биѣ и Руманиѣ. Сжръ Хенри Вудъ изрази подобно мнѣніе. По сжщый-тъ начинъ въ Камарѣ-тъ на Лордове-тъ, Лордъ Батъ, е- динъ отъ поддържатели-тъ на Министерство-

то, постоянноува да иска отъ Министри-тъ да прѣиматъ единъ по-рѣшителнѣ политикѣ, споредъ както сѣ изискава отъ днешны-тъ обстоятелства. Тѣзи израженія отъ страна на лица, които сѣ поддържатели на Мини- стерство-то, иматъ по-гольма важностъ отъ колкото изрицны-тъ слова на Лордъ Гранви- ла и на Г. Гладстона.

Тѣзи послѣдни-тъ неможахъ да говорятъ върху този въпросъ свободно, защото тѣ бѣхъ членове отъ Министерство-то, косто бѣше отговорно за Кримскѣ-тъ войнѣ; за това тѣ сѣ считахъ принудени да оправда- ѣтъ бывшѣ-тъ си политикѣ относительно до онѣзи войнѣ. Слушатели-тъ имъ, обаче, не сѣ заинтересувахъ толкозъ въ самоуправ- ваніе-то имъ, и сѣ благодарихъ когато говорачи-тъ оставихъ събитія-та на мнѣ- ло-то за да сѣ занимаватъ съ длѣжности-тъ на настояще-то.

Тѣзи бывши Министри намирахъ най-до- бря-тъ причинѣ по който Кримскѣ-та вой- на може да сѣ управдае, въ това, че Ан- глийско-то правителство има днесъ едно нравственно даже и законно право да про- тестира на Турско-то правителство.

Г-нъ Гладстонъ каза, че има само една дума, които може да истѣкува положеніе- то на Тур. правителство относительно до прѣобразуваніе-то на управленіе-то му, и тя е че правителство-то е немошно. Неспо- лука-та му въ това отношеніе не произлиза отъ това че то нѣма добръ волю или че не ще, но че не може да извърши това кое- то обѣщава.

Сжца-та тѣзи дума немошь истѣкува умствено-то състояние на партіи-тъ въ Англиѣ, които Г-да Брюсъ и Ханбери прѣд- ставляватъ. Тя не може да погледне назадъ, тя не може да погледне и напредъ. Тя не- смѣе да испита и да сравни силы-тъ, кон- то сега сѣ борятъ за първенство, нищо даже да прѣдвиди кой отъ тѣхъ ще земе прѣдп- нѣ въ бѣдѣще-то. Такава една политика е и слаба и глупава, но пакъ нѣкои може да мислятъ че тя е твърдѣ умна.

Нека сѣ позапремъ и да погледнемъ малко кѣмъ бѣдѣще-то, не за повече год- ны отъ колкото сѣ сѣ измѣнили отъ Крим- скѣ-тъ войнѣ. Прѣдполага ли сѣ нѣкой че сжщѣ-тъ отношенія, които сжществуватъ днесъ между Руманиѣ и Сърбиѣ, Боснѣ и Херцеговинѣ, и Турско-то правителство, ще сжществуватъ и подиръ 30 години?

Вспнѣца знаемъ че до тогава много измѣ- ненія сѣ станѣли, слѣдователно нѣй трѣбва да сѣ приготвямы за тѣзи промѣненія. Нѣй съвършено сѣ показвамы неспособни, ко- гато, слѣдъ като смы размыслили върху всяко възможно сѣдство за рѣшеніе-то на настоящи-тъ смущенія, сѣ произнасямы че никое отъ тѣхъ не чини. Нѣй можемъ да кажемъ че нищо не може сѣ направи, но при все това не е възможно безъ да сѣ на- прави нѣщо.

Не е нужно само да критикувамы всякѣ сжщѣ, които Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла зема. Нѣкои отъ тѣзи критикѣ може да сѣ правы, безъ обаче да сѣ до толкозъ важны. Освѣишъ това ако речемъ да сѣ зани- мавамы само съ тѣхъ, то нѣй може да из- губимъ прѣдъ видъ главни-тъ точкѣ. Прѣди всичко Правителство-то трѣбва да разбере цѣль-тъ, които трѣбва да гони, за да може да ѣхъ слѣдва съ по-гольма дѣятелностъ. Правителство-то трѣбва да е свободно да зема онѣзи мѣрки, които то счита за нуж- ны; но то не трѣбва да изиска работи- тѣ да сѣ оставятъ въ сжщо-то положеніе, въ което сѣ намирахъ прѣди войнѣ-тъ, за да може да сѣ установи миръ-тъ въ Истокъ. Настоящий-тъ въпросъ трѣбва да сѣ рѣши по такыва здравы начала шото рѣшеніе-то да бѣде трайно.

Отъ станѣло-то разискваніе въ Парламен- та е явно, че влияніе-то на Англиѣ е голѣ- мо. Нанстинѣ, можемъ да кажемъ даже, че рѣшеніе-то въ въпросъ-тъ лежи въ наши- тѣ рѣцѣ. Ако нѣй пристѣпимъ кѣмъ Импе- ратора Александра, като прѣятель-тъ на Славяны-тъ и като прѣятель-тъ на мира, нѣй ще го намѣримъ готовъ да прѣеме и да подкрѣпи какъвъ да е сгоденъ и искренъ планъ за едно помираваніе.

Австрія може да не е расположена до толкозъ въ това, но тя ще сѣ согласи спо- редъ както обстоятелства-та ѣхъ принудятъ, и тя ще намѣри че слѣдствія-та ще сѣ пол- зователны а не вредителны за неѣ. Съ сѣ- дѣйствіе-то на Австріѣ и на Руссіѣ, нѣй можемъ да умиримъ разбуйнованы-тъ обла- сти съ условия, които, макаръ и да не сѣ

видятъ толкозъ прѣятны на Турск. правите- лство, ще бѣдѣтъ прѣсты отъ него, и които (условія) ще сѣ посрѣщатъ съ голѣмо благодареніе отъ Славяны-тъ. Ако нѣй при- мавамы добрь на обстоятелства-та, случай- тѣ, въ който ще можемъ да извършимъ това, ще сѣ прѣдстави; защото всяко на- ше прѣдложеніе въ тѣхнѣ полѣж, вѣрвамы, ще сѣ прѣеме отъ други-тъ Силы. Днешни- тѣ Министри трѣбва да рѣшатъ да не из- губватъ ни единъ случай, които имъ сѣ прѣдстави, да употребятъ влияніе-то си за тѣзи цѣль.

ВОЙНА-ТА НА СЪРБИѢ И ЧЕРНАГОРѢ ПРОТИВЪ ТУРЦИѢ.

Лондон. Таймсъ отъ 26-й пише слѣдую- ще-то върху войнѣ-тъ:

Главны-тъ черты на войнѣ-тъ вече сѣ извѣстны. Нападѣтели-та политика на Сър- би-тъ не сполучи, и сега остава на тѣхъ да сѣ защищаватъ, а на Турци-тъ, които вече сѣ навѣзли въ Сърбиѣ, да нападатъ. Въ юго-источнѣ-тъ страж на Сърбиѣ, ме- жду Дунавъ и Моравѣ, борба-та изново ще сѣ почне. Главна-та часть на Сърб- скѣ-тъ войска, подъ началство-то на Ген. Чернаева, сѣ усрѣдоточава за отбранѣ. Да ли Турци-тъ ще могатъ да сполучатъ тѣй скоро въ намѣреніе-то си не сѣ знае. Земя- та, които тѣ искатъ да завзематъ е малка а войска-та имъ е голѣма. Всякѣ недѣлѣмъ тѣзи войска сѣ увеличава съ хиляды-тъ, които пристигатъ отъ Азіѣ и Египетъ. Тур- ци-тъ, слѣдователно, ако постоянноува тѣ рѣшително, и ако имъ сѣ остави толкова време, колкото имъ трѣбва, ще сполу- чатъ. Сърби-тъ ще гледатъ да сѣ възпол- зуватъ отъ мѣстоположенія-та като завзе- матъ и укрѣпаватъ онѣзи мѣста, които ле- сно сѣ защищаватъ а мѣчно сѣ нападатъ. Тѣ ще държатъ тѣзи мѣста додѣто могатъ, и ще гледатъ да продължаватъ войнѣ-тъ додѣто нѣкоя възнина Сила сѣ намѣси въ тѣхнѣ полѣж. Сърби-тъ сѣ слаби, защото нѣматъ пары съ които да сѣ набавятъ во- енны потрѣбы, и защото войници-тъ имъ не сѣ упражнени въ войнѣ. Всичкы сѣла- сно казватъ, че тѣ сѣ прѣдадохъ на вой- нѣ-тъ съ голѣмѣ жаркостъ, и че тѣ сѣ бѣжатъ храбро; но нашии-тъ особент до- писникѣ сѣ принуждава да забѣлѣжи, че тѣхно-го поведеніе на бойно-то полѣ е по- долне отъ поведеніе-то на опытни-тъ Тур- ский войска. Конница-та имъ е неупражне- на и топове-тъ имъ прости. При всичко то- ва тѣ не изгубватъ храбростъ-тъ си, и въ най-послѣдни-тъ битвы тѣ сѣ противосто- яли опорито. Князь Миланъ не ще посрѣщне мѣнотіѣ да продължи войнѣ-тъ, до като Сърби-тъ не сѣ прѣтърпѣли още нѣкоѣхъ по- рѣшителнѣ загубѣ. Товаръ-тъ на войнѣ-тъ не тѣжи толкозъ на Сърби-тъ колкото бы тѣжалъ на другъ по-образованъ народъ. Нужды-тъ на народъ-тъ сѣ малы и тѣ ще прѣтърпятъ злины-тъ на войнѣ-тъ и ще сѣ повдигнатъ пакъ отъ тѣхъ наскоро, както е ставало съ прѣдѣды-тъ имъ прѣди 400 год. Тѣ не искатъ платѣ за службѣ-тъ си, но искатъ само хранѣ. Тѣ не сѣ бѣгъ за да прославятъ име-то си, но защото мразятъ неприятели, и тѣ не ще сѣ обезсърчатъ скоро. До сега народъ-тъ не е показалъ никакѣхъ наклонностъ да напусне войнѣ-тъ. Тѣ сѣ произнасятъ противъ глупостъ-тъ и ли страхливостъ-тъ на тозѣ или онѣи вое- нецѣ чловѣци, но не сѣгледатъ че не мо- гатъ да достигнатъ цѣль-тъ си само съ свои-тъ си войска.

Макаръ че това е тѣй, чловѣци-тъ, кои- то сѣ отговорни за управленіе-то на Кня- жество-то, сѣ намиратъ въ безпокойствіе. Слухове за примиріе ставатъ по-често, и даже условия-та на това примиріе сѣ иска- зватъ, които условия сѣ благоприятны за Сърби-тъ. Обаче тѣзи слухове не сѣ тол- козъ вѣрни. Явно е отъ послѣдно-то обя- вленіе на Тур. правителство, че то не е расположено да даде добры условия на о- нѣзи, които то счита за бунтовници. То стоваря всичкѣ-тъ отговорностъ за смуще- нія-та въ Боснѣ, Херцеговинѣ и Българіѣ на Князове-тъ Сърбский и Черногорский, и обявява че бѣдѣще-то на тѣзи княжества трѣбва да сѣ рѣши чрѣзъ борбѣ-тъ, които тѣ самы отворихъ. Слѣдователно, нѣй трѣ- бва да заключимъ, че Тур. правителство ще гледа да сѣ възползува отъ побѣдѣ-тъ си, до тамъ додѣто обстоятелства-та му дозво- лятъ, и нѣй не трѣбва да имамы голѣмы

надѣжды на добръ-тъ му волѣж къмъ Сърбы-тъ. Обаче, може да има и други обстоятелства които могат да намалят изискванията на Портж-тъ. Разноски-тъ за войнѣж-тъ сѣ огромни. Една голѣма сума сѣ изисква за поддържаніе-то на единъ войска отъ 200,000 души, а тази сума сѣ събира съ голѣмъ мѣсечинѣж. Само това обстоятелство, безъ да сѣ земе подъ внимание вліяніе-то на Европейскы-тъ Силы, може да склони Высокъ-тъ Портж на поумѣренны условия.

Слѣдующы-тъ свѣдѣнія сѣ отъ Сърбскы источники и за истинность-тъ на които не сме отговорни :

Русскы-тъ Генералъ Фадеевъ пристигналъ въ Бѣлградъ, и щѣлъ наскоро да земе подъ начальство-то си всички-тъ волници, число-то на които възлизало до 10,000.

Генералъ Чернаевъ извѣстѣва че той заведе изново Миряморъ при Нишъ.

Казва сѣ че Сърби-тъ турли торпили въ Дунава близо при Ада-Калѣ.

Русскы-тъ вѣстници казватъ, че Силы-тъ были въ прѣговоръ за едно примиріе между воюющы-тъ, и че тѣ сѣ сѣ согласили върху условията на това примиріе.

Число-то на Русскы военны началници въ Сърбскы-тъ войскы сѣ увеличавало.

Генералъ Лешанинъ, който заповѣдаше на Сърбскж-тъ войска при Зайчаръ, сѣ извадилъ отъ службж-тъ си и щѣлъ наскоро да сѣ сѣди прѣдъ Военно-то Сѣдилище.

Князь Миланъ явилъ, че понеже Генералъ Чернаевъ сѣ опрѣдѣлил главнокомандующъ надъ Сърбскы-тъ войскы, рѣшило сѣ война-та да сѣ продължава по новъ планъ, по слѣдствие на което Зайчаръ сѣ изпразнилъ.

Англіис. вѣстникъ *Дейли Нюс* казва че прѣвземаніе-то на Княжевацъ е най-голѣмата загуба, којѣто Сърби-тъ сѣ прѣтърпѣли до сега. Не е възможно да сѣ прѣдвидѣтъ всички-тъ и слѣдствія. Укрѣпленіята при Алексинацъ и Делиградъ оставятъ почти безполѣзны на Сърбы-тъ. Войска-та, като испразни Княжевацъ, теги сѣ прѣзъ Банѣж къмъ Перачинъ. Понеже пѣть-тъ, който води къмъ тѣзи мѣста, е тѣсенъ и планинскъ, той лесно може да сѣ защищава, Турци-тъ обаче нѣматъ нуждѣ да гонятъ Сърбы-тъ прѣзъ този пѣть, защото паданіе-то на Зайчаръ ще принуди Сърбы-тъ да сѣ оттеглятъ отъ Банѣж.

Невъзможно е, обаче, да сѣ прѣдскаже до койкъ степенъ политическы-тъ движенія ще иматъ вліяніе върху воинственны-тъ дѣйствія.

Единъ отъ дописници-тъ на Лонд. *Таймъз* телеграфира отъ Землинъ, че по слѣдствие на прѣвземаніе-то на Княжевацъ, Хърватовичъ сѣ оттеглилъ и укрѣпилъ въ прохода, който води къмъ Банѣж, за да прѣпречи пѣть на Турцы-тъ да не зематъ Алексинацъ изотзадъ. Въ Бѣлградъ сѣществувало голѣмо вѣщеніе въ слѣдствие на напредваніе-го на Турскы-тъ войскы. Възможно е наскоро да стане миръ; ако не, една голѣма битка была неизбѣжна къмъ Делиградъ. (Делиградъ сѣ намира между Алексинацъ и Перачинъ).

По точны-тъ свѣдѣнія върху битвж-тъ при Яворъ показватъ че тя была доста кръвава.

Турскы-тъ войскы въ Сърбиѣ възлизатъ всичко до 75 хыляды. Ахмедъ Еюбъ паша, води до 35,000 души съ 85 тона. Османъ паша има съ себе си до 25,000 и 60 тона. Нусретъ паша, който сѣ намира къмъ Крушовацъ, управлява едно тѣло отъ 15,000 души.

Левантъ Хералдъ заема отъ Лонд. *Таймъз* слѣдующы-тъ телеграмъ на единъ дописникъ който твърдѣ съчувствува съ Черногорцы-тъ :

Требине е съвършено заобиколень отъ вредъ. На Мухтаръ пашѣ не остава пѣть прѣзъ който да може да излѣзе отъ тамъ безъ да сѣ бие съ Черногорцы-тъ, които сѣ повече на брой отъ неговж-тъ войска. Даже и ако сполучи да пробіе редове-тъ на Черногорцы-тъ, той трѣбва да измине едно доста голѣмо пространство до дѣ достигне до нѣкое безопасно мѣсто. Мухтаръ паша, слѣдователно, сѣ намира въ твърдѣ опасно положеніе, и ако не му дойде помощъ, ма-

чно ще сѣ избави. Дервинъ наша трѣгналъ набѣрго да отиде да му помогне.

Въ брой-тъ отъ 14-й Юлій, *Голосъ* казва: Политическо-то положеніе на Европѣж запрѣтѣва на Русско-то Правителство да земе участіе въ Славянскы-тъ бой противъ Турциѣж. Ако бы ный зели другъ политикъ, наше-то вмѣшательство може повече да поврѣди нежелѣ да ползува интересы-тъ на Славяны-тъ. Официално-то невмѣшательство на Руссиѣж, обаче, не запрѣтѣва на Русскы-тъ дружества да показватъ жарко-то си съчувствіе къмъ Славянскы-тъ интересы.

Ако Англія и Германія сѣ свободны да показватъ съчувствіе-то си къмъ Христіанскы-тъ подданицы на Портж-тъ, и Русси-тъ иматъ право да правятъ сѣщо-то.

СЛУХОВЕ ЗА ПРИМИРІЕ.

Споредъ *Ла-Турки* отъ 31 Юлій, посрѣдничество-то на въшны-тъ Силы е твърдѣ възможно нѣко въ сегашны-тъ обстоятелства, когато бунтовници-тъ виждатъ вече лошы-тъ слѣдствія на непокорство-то си. Казва сѣ че Силы-тъ вече сѣ занимаватъ съ този въпросъ. Но, казва този вѣстникъ, за да може това посрѣдничество да бѣде сполучливо, то трѣбва да стане на основѣж на правж-тъ и на равенство-то, като сѣ зематъ въ внимание права-та на Высокъ-тъ Портж.

Френскы-тъ *Мониторъ* отъ 24-й сѣвѣтъ отказва че Френско-то правителство было наклонно да прѣдложи най-напрѣдъ за примиріе.

Споредъ единъ телеграмъ отъ 2-й изъ Бѣлградъ, Князь Миланъ сѣ рѣшилъ да турѣ край на войнж-тъ. Съ тази цѣль той быль възвѣлъ въ съобщеніе съ прѣдставител-тъ на Великы-тъ Силы. Ристичъ, глава на днешно-то Министерство, може наскоро да сѣ извади отъ службж, едно приврѣменно Министерство да сѣ състави, и Скупщина-та да сѣ свика.

Споредъ другъ телеграмъ отъ сѣщо-то мѣсто и съ сѣщж-тъ датѣ, извънредны-тъ Министерскы Сѣвѣтъ, който бѣше сѣ държалъ да рѣши да ли да сѣ спре или да сѣ продължава война-та, рѣшилъ да сѣ продължава война-та и Сърбія да сѣ брани до послѣднѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Московскы-тъ Старо-вѣрници, една Русска Православна секта, събрали помощъ за Сърбиѣж за единъ болинѣж съ легла за сто души.

Руманска-та Камера рѣшила да сѣ опрѣдѣли едно количество пары, което да сѣ употребѣи за помощъ на Сърбы-тъ, които сѣ приближнѣли въ Влашко.

Правителство-то заплатило на Френско-то и Германско-то правителство 36 хыляды англ. л. за възнагражденіе за убиты-тъ въ Соудъ консулы. Отъ тѣхъ 24 хыл. англ. л. ще сѣ дадѣтъ на фамиліѣж-тъ на Г. Муляна, а 12 хыл. англ. л. на фамиліѣж-тъ на Г. Аббота.

Англіискы-тъ консулъ въ Ц/градъ, Съръ Филиппъ Фраисъ, сѣ поминѣж минѣж-тъ седмицѣж и тържественно сѣ потребе въ Англіискы-тъ гробища въ Юскюдаръ. Той бѣше добръ пріятель на Българскы-тъ народъ.

Турско-то правителство е заповѣдало да сѣ опростатъ и пусятъ всички-тъ Бѣлгари, които сѣ были затворени по слѣдствие на смущеніята въ Българіѣж. Отъ това число сѣ исключатъ само водители-тъ, които щѣли да сѣ сѣдѣтъ споредъ законъ-тъ.

Драго ни е да съобщимъ на читатели-тъ си, че споредъ единъ допискѣж отъ Одринъ, до *Левантъ Хералдъ*, 212 души Бѣлгари, отъ запрѣны-тъ въ тамошны-тъ тъмници по слѣдствие на възстаніе-то, сѣ были пустиж-ти. Между пустиж-ты былъ и Г-нъ Цанковъ, управитель-тъ на станциѣж-тъ въ Ямболъ. Обаче, тамъ оставали още около сто души, които были по-тѣжко обвинени. Споредъ сѣщж-тъ допискѣж, тѣ щѣли да сѣ сѣдѣтъ публично по единъ безпристрастенъ начинъ, и съ тѣхъ щѣло да сѣ постанѣ споредъ както заслужавали по закона.

Споредъ *Л. Хералдъ* още около 40 или 50 души Бѣлгари были затворени напослѣднѣ въ Русчукъ. Русчукскы-тъ валия былъ ходилъ къмъ Видинъ за да въведе нѣкой редъ между башибозуцы-тъ които правили пакости. Таковы пакости сѣ ставали и по села-та близо до Русчукъ. Жетвы-тъ были избыльны но отъ по-долно качество. До 5 хыляды души волници минѣли наскоро прѣзъ Русчукъ за бойно-то поле.

Споредъ Турскы-тъ вѣстници, Державный-тъ Сѣвѣтъ сѣ прѣустроилъ и раздѣлилъ на чѣтыри отдѣленія, едно за управление-то, друго за правосѣдіе-то, трете за общы-тъ сѣграды и чѣвѣрто за исполненіе-то на прѣобразованія-та. Митхатъ паша оставалъ пакъ прѣдсѣдатель на Державный-тъ Сѣвѣтъ. Халимъ паша сѣ опрѣдѣлилъ за прѣдсѣдатель на първо-то отдѣленіе, Мустафа ефенди на второ-то, Рауфъ бей на трете-то и Бесимъ бей на чѣвѣрто-го. Между членове-тъ на първо-то отдѣленіе е и Иванчо ефенди, а между членове-тъ на второ-то отдѣленіе за правосѣдіе-то е и Георгакы бей.

Вѣстникъ *Куріе д'Орианъ* сѣ унищожи отъ писалище-то на Печата. Вѣстникъ-тъ *Вакжѣ, Истикбалъ* и *Басиретъ* сѣ спрѣли по за 15 дни. Вѣстникъ-тъ *Өраки* е спрѣнъ за мѣсець.

Споредъ *Л. Хералдъ*, Турско-то правителство отхвърлило всички-тъ главни исканія на Критско-то Народно Сѣбрание, понеже то ги считало като противны на интересы-тъ на Мухамеданцы-тъ. Народно-то Сѣбрание трѣбвало да сѣ занимава само съ учебны, търговскы и земледѣлческы прѣдмѣты. По слѣдствие на това, Критяни-тъ останѣли неблагоприятни.

Обръщамы внимание-то на читатели-тъ си къмъ извѣстіе-то за «*Стопанъ*», което вмѣстѣваемы въ другъ стѣпль. Врѣмена-та сега не сѣ благоприятны за вѣстници, но ный желаемъ добръ успѣхъ на *Стопанъ*.

Научаваемы сѣ отъ обявление-то на В. «*Напрѣдѣжъ*» че той скоро ще помне пакъ да сѣ издава редовно, ако редакция-та му ще получи довольно число прѣдплатены спомощницы. Читатели-тъ ще ни позволятъ да кажемъ нѣколко думы върху този прѣдмѣтъ.

Бѣлгари-тъ, както всѣкой другъ народъ, иматъ голѣмъ нуждѣ отъ вѣстници, които сѣ въ положеніе да обнародватъ пълны подробности за каквото сѣ случавѣ по Българіѣж, и да разискватъ разны-тъ въпросы които сѣ отнасятъ до благосѣстояніе-то на народъ-тъ. Българскы-тъ народъ много е задлъженъ на стараніята и жертвуваніята на редакторы-тъ си прѣзъ минѣж-тъ 20 години. На тѣхъ и на учители-тъ народъ-тъ е особенно длѣженъ за забѣлжителны-тъ успѣхъ който той е направилъ отъ нѣколко години насамъ, и той не ще може да напредѣва въ бѣдѣж-то, както трѣбва, ако народни-тъ вѣстници не сѣ поддържатъ. Нѣкои може да кажатъ че врѣмена-та сѣ тѣжкы и че тѣ не могатъ да плащатъ единъ лирѣж на годишж-тъ за вѣстникъ. Ный напълно разбирамы причины-тъ мѣсечинѣж въ сегашны-тъ врѣмена, но при всичко това, нѣма ли хыляды въ Българіѣж които сѣ въ сѣстояніе да плащатъ по единъ лирѣж на годишж-тъ за вѣстникъ, отъ който да сѣ ползуютъ всѣжъ седмицѣж? Има ли другъ начинъ по който тѣ могатъ да живѣятъ единъ лирѣж по-ползователно? При това, ако единъ человекъ не е въ сѣстояніе самъ да плати единъ лирѣж, не може ли той да сѣ съдружи съ нѣкои други съсѣдѣмъ тѣй щото да могатъ да заплатятъ за единъ вѣстникъ? Ный сме на мнѣніе, още, че ако Българскы-тъ родолюбци щѣхъ да съдѣйствуватъ усърдно въ това дѣло тѣй щото да сѣ умножи число-то на спомоществователи-тъ довольно, и ако спомоществованіята да сѣ плащатъ вѣрно, редакторы-тъ ще бѣдѣтъ въ сѣстояніе, съ врѣме, да понамалѣтъ цѣнж-тъ на вѣстници-тъ. Ный знаемъ, обаче, отъ опытность-тъ си че тя не може да сѣ намали твърдѣ много защото разноскы-тъ сѣ тѣжкы, и, то сѣ знае, че Българскы-тъ народъ не ще изисква отъ редакторы-тъ си, както Фараонъ изискваше отъ Израилляны-тъ, да правятъ тухлы безъ да ги снабдяватъ съ пѣвѣж. Българскы-тъ народъ ще почита себе си като поддържа трудолюбивы-тъ и способны-тъ си редакторы.

ПОСЛѣДНИ НОВИНЫ.

Англіискы-тъ Парламентъ затъ сѣданія-та си на 3-й того. Цѣ слово-то си, на този случай, казъ шенія-та между Англіѣж и другъ сѣж пріятельскы. Старанія-та полъ Англіѣж заедно съ другы-тъ Сѣ дадѣтъ край на скѣрбны-тъ неспомежду Портж-тъ и Христіѣж подданицы въ Боснѣж и Херцего не сѣ были сполучливы. Борба распространила до въ Сърбиѣж и 1. Обаче ако единъ благопріятель прѣдстави, Англіиско-то правителство съгласно съ съюзнцы-тъ сѣ стѣва като посрѣдникъ за помѣж помни както длѣжности-тъ които гатъ отъ трактаты-тъ тѣй и ои сѣ налагатъ отъ человеклоубіе-то

Споредъ единъ телеграмъ, 3-й Зарѣж (столицѣж-тъ на Далмаціѣж) дѣлникъ имало една битка близо между Турцы-тъ и Черногорцы-тъ стѣвіе-то и още не сѣ знало.

Споредъ Левантъ Хералдъ Блан правитель-тъ на Писалище-то на Иванчо Ефенди сѣ сѣ опрѣдѣлили вѣстелство-то Комисари за да Българіѣж, за което мѣсто вече сѣ

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Година-та сѣ захваща на 3/15 вѣрий. Всичкы-тъ науки сѣ прѣпод Англіискы. Турскы, Арменскы, Б Гръцкы, Френскы, Германскы и .скы сѣ прѣподаваж отъ особенны сори.

Единъ пѣленъ курсъ сѣ слѣдва на матика и Граждѣнско Земл (Инджисинерство), Физика, Механика, Геология, Минералогія, Физическы Естествены Науки, Архивна Исторія, Латинскы, Политическы, Търговско и Мѣждународно Философія и други клонове на

които обыкновенно сѣ прѣподаваж ховны-тъ учебны заведенія.

Прѣподава сѣ и Педагогика. Училище-то е снабдено съ една тека отъ 6000 тома, съ сборки тественна Исторія и съ всѣкакѣж рѣды за практично-то изучаваніе тественны-тъ Науки и на Математж.

Училища-та диплома сѣ при отъ Правителства-та и Университѣ въ Америкѣж и Европѣж.

Ученици-тъ отъ Приготемително-дѣленіе ще да бѣдѣтъ подъ стрѣзорѣж денъ и нощъ.

Отъзи, които желаютъ по-п свѣдѣнія, нека сѣ отправятъ до Г-нъ Hanson & C-іе.

ИЗВѣСТІЕ.

По причини не зависѣщи отъ нне бѣхмѣ принудени, както и че-то наши вѣстникари, да спрѣз врѣменно изданіе-то на в. «*Стопанъ*». Ние мислиме наскоро да започнемъ изданіе-то на тоя вѣстникъ. Д опѣзи отъ наши-тъ настоятели, не сѣ внесли стойность-та за м годишны-тъ листовѣ, що сѣ прѣда ни я внесатъ по-скоро, и не сѣ ни отговорили по кояко мимъ прашаме за напредѣ, нека ни вѣроятъ. Писма-та и стойность-тъ вѣстникъ-тъ сѣ прашатъ както прѣди въ Русчукъ до

Д. В. Храповъ

Издава сѣ отъ Американско-то гелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ печатницѣж-тъ на Д. АРАМАНъ Агопѣанъ-ханъ № 12.